

ODVETNIŠKA PISARNA

Uredništvo in upravništvo:
Wildenrainerjeva ul. 15/III.
Dopisi morajo biti podpisani
in frankovani.

**GLASILO ODVETNIŠKEGA IN
NOTARSKEGA URADNIŠTVA
V SLOVENIJI.**

— Izhaja vsak mesec. —
Naročnina siane za celo
leto 24 dinarjev. — Po-
samezna številka 2 dinarja.

Štev. 3.

V Mariboru, mesca januarja 1922.

Leto VIII.

Ob novem letu 1922.

Prestopili smo v novo leto. Kaj je na tem? Dan je kot mnogo drugih. In vendar ne! Za moment se zamislimo, ter vidimo v duhu raznobarne slike prošlih let. Kako beže spomini od neskrbnih otroških let v lepa dijaška leta in zopet nas spomin ponese v resnejšo dobo, ko smo si začeli snovati eksistenco. Vso prošlost pa za hip zatemni strašna slika svetovne vojne, ko so bile milijonske eksistence uničene, družine ločene, ko je trumoma padalo na raznih frontah staro in mlado. Povsod le novi izumi za splošno uničevanje. Lakota je neizprosno stegala svojo koščeno roko preko nas.

V tem vrvenju smo stopali negotovih korakov. Si je li kdo mogel resno zasnovati načrt za bodočnost? Komu ni takrat grozil pogin in uničenje? Kdo je mogel trditi, da je siguren svojega življenja in imetja?

V takem duševnem stanju preživeli smo štiri novoletne dneve.

Komu ni ostalo v trajnem spominu novo leto v zakopih, na sovražnem ozemlju ali v begunskih taborih? Osamljeni, pred seboj brezupno bodočnost, smo se pustili ogrevati od solnca, ki je na svoji brezkončni poti pošiljalo blagodejne žarke prijatelju in sovražniku. Še vedno je bilo ono solnce, v kojega žarkih smo se davno v otročji razposajenosti kopali na zelenih tratah, bilo je ono solnce, ki nas je često za meglo skrito opazovalo, ko smo se v deški brezskrbnosti lovili, vdihavali spomladni vonj prekipevajoče narave ter snovali drzne načrte za bodočnost. Ali naj ostanejo one lepe misli le sanje, nam je li v usodi začrtano, da se naši načrti nikdar ne izpolnijo? Vse naj bode končano na tuji zemlji v hladnem zakopu? Take žalostne misli so nas prešinjale ob novem letu v svetovni vojni. Kot vedno, je tudi takrat solnce mirno zatonilo, da je drugi dan zopet v vsem sijaju vzhajalo. Mi preganjani zemljani pa smo drvili naprej v nejasnosti, okušajoč pri vsakem koraku kruto realnost.

Take in enake misli navdajajo danes one, ki so srečno prehodili trnjevo pot petletne svetovne vojne. Tudi danes siplje zlato solnce tople žarke na nas brez razlike, ali vsi to zaslužimo ali ne.

Danes, ko že četrto leto vdihavamo razkuženi zrak v svobodni Jugoslaviji, se nam dozdeva vse trp-

ljenje v svetovni vojni kot zle sanje, iz katerih smo se srečno prebudili.

Danes prestopamo v novo leto. Vse prošlo je za nami, zginilo je v morje neskončne večnosti. Za eno leto smo postali po letih starejši, bogatejši pa na doživljajih in izkustvih.

Prav vse pa vendar ni zatonilo v večnost! Veseli in britki spomini so nam ostali. Ostalo pa je tudi socialno zlo, kakoršnega v tej meri pred vojno nismo preživljali.

Vojna je pokvarila značajnost, ustvarila pa brezsrčnost in grdo sebičnost. Kakor je v vojni le prečesto deževalo zlatih križcev in kolajn na nezaslužena prsa, tako nas je usoda obdarila sedaj z milijonarji, ki ne morejo položiti čistega računa, da so poštenim potom nagrabili toliko premoženja ali da so ga v tej kratki dobi pridobili z lastno pridnostjo na pravičen način.

So ljudje, ki ob izbruhu vojne in celo ob preobratu niso imeli toliko svojega, da bi se pošteno oblekli, danes izkazujejo milijone, četudi si nam ne upajo pojasniti, po kakih skritih potih in s kakimi pripomočki so došli do tega vidnega blagostanja.

Veliko večje število pa je onih, ki so do svetovne vojne, izvršujoč svoj poklic, živeli v zadostnem blagostanju, ki pa sedaj v kljub temu, da žrtvujejo s podvojeno silo vse svoje moči izpolnjevanju svojega poklica, ob zaključku leta nimajo pokazati niti aktivne bilance. Vestno izpolnjevanje službenih dolžnosti, celoleten trud ne donša niti toliko, da bi uradnik sebe in svoje pošteno preživel. Dostojne obleke si ne moreš omisliti, ker bi se sicer moral zadolžiti. Pri današnjih razmerah pa ni izgleda, da bi zamogel uradnik ob sedanjih prejemkih in ob vladajoči draginji odplačevati dolgove.

Vkljub tej socialni mizeriji, ki jo preživlja večina proletarcev, pa cvete pšenica verižnikom, izvozničarjem in valutnim špekulantom, ki se čez noč pretvarjajo v večkratne milijonarje.

Pri vsej vladajoči draginji so meje izvozu na stežaj odprte in v sosednih državah dobiš naše pridelke ceneje, kot na rodni zemlji.

Kar je dosegljivega, je predmet veriženja. Ako bi solnce ne bilo tako oddaljeno ter bi ga zamogla doseči človeška roka, odšli bi praktični verižniki s

solncem preko meje ali je pa zaprl v svoje blagajne, da bi sobrate objela tema in mraz.

Kar se pojavlja v velikem, to občuti vsak stan na svojem polju, vsak posameznik na lastni koži.

Vendar ne smemo obupati. Naša zemlja je tako bogata, da zamore v doglednem času nastopiti blagostanje za nas vse, ako se odstrani ono rak-rano, ki okužuje sedanost, ako podvoji vsak svoje delavne sile v lastni stroki in ako bodo z izdelki in pridelki gospodarili sposobni in modri državniki.

S tem pa mora pasti vedno naraščajoča draginja, ki je v prvi vrsti vzrok nezadovoljstva in vednega gibanja po zvišanju plač.

Mnogobrojne organizacije v notranjosti in preko mej so zapreke medvojnega zastoja premagale ter se začele povoljno razvijati. Vsi uspehi pa se razpršijo ob dvigajoči se draginji in nestalnem skakanju valute.

Tudi naše društvo ima beležiti v prošlem letu lepe uspehe, ki jih pa ne moremo v zadostni meri realizirati, ker nas je med tem časom draginja že prehitela.

Treba bo razmišljati o novih sredstvih, kako biti pravičen napram delodajalcem in se vendar uspešno upreti naraščajoči draginji.

Predvsem veljajo za odvetništvo in notarjat ista pravila glede izjednačenja tarifov, kakor za obrtnike in druge sloje.

Naše delo se še vedno honorira po starih tarifih, ki predvidevajo za posamezna opravila nastavke, ki so pač nekako odgovarjali takratnim razmeram, ko draginja niti polovice današnje višine ni dosegla, ko so bile mezde pri vseh slojih mnogo nižje in se je obrtništvu plačevalo izdelke po dokaj nižjih tarifih kot danes. Danes si je večina slojev znala priboriti draginji primerno povišanje tarifov, le odvetniki in notarji tega niso dosegli ter delajo po starih tarifih, izdelke pa plačujejo po novih obrtniških tarifih. Tudi režija raste in uradništvo bode prisiljeno staviti nove predloge po povišanju prejemkov, ker se s sedanjimi prejemki vendar ne moremo uspešno boriti s tetko draginjo.

Mi že ob početku novega leta opozarjamo gg. šefe in pristojne zbornice na to, da se naj z vsemi sredstvi takoj pobrigajo, da bodo novi tarifi po predloženih osnutkih čimpreje stopili v veljavo ter tvorili zadostno podlago za pisarniške režije.

Poleg gmotnih uspehov ima društvo tudi na ostalih poljih beležiti večje in manjše uspehe v prošlem letu.

Oživeli smo skupno s celjsko organizacijo zopetno izdajanje svojega glasila. Našemu pozivu v prvi številki je sledil od mnogih tovarišev(ic) in g. šefov razveseljav odmev. Naročila na list v zadnjem času nas bodrijo k vztrajnosti ter so nam dokaz, da smo na pravi poti, in da se bodo s časom odprle oči tudi onim zaspanim tovarišem, ki se dosedaj niso požurili, da bi tekmovali na organizatoričnem polju s prvoboritelji.

Skupnim organizacijam se je v prošlem letu posrečilo, da smo dosegli zboljšanje pokojninskega zavarovanja.

Tudi Delavske zbornice nam je prošlo leto prineslo. Važnost teh potrebnih institucij ne smemo prezreti. Ali bode v teh zbornicah naš stan prišel do veljave in li sme računati na zadostno zaslonbo, to bode pokazala bodočnost.

Z nastopom novega leta polagamo našim tovarišem obojega spola toplo na srce točno izpolnjevanje službenih dolžnosti, izpopolnitev strokovne izobrazbe in pridobivanje smisla za organizacijo.

Kmetič si za novo leto ogleda živino v hlevu, zaloge v kletih in žitnicah ter prevdarja, kaj bode sejal in kako gospodaril, da mu bo zemlja več donasala in bo lažje izhajal.

Uradnik nima polja. On pridobiva potom uma in potom rok. Skrbimo za razširjenje umstvene sile in koncem leta bodemo želi sad, kot oni vinogradnik, ki je zasadil izbrano trto, jo med letom skrbno negoval ter v jeseni natočil polne sode zlahtne kapljice.

Ne pozabimo pa pri tem na negovanje zdravja. Predpogoj za točno vršenje službe in razširitev umstvenega obzorja je zdravje, kajti „mens sana in corpore sano“.

V zaupanju na boljšo bodočnost, v nadi, da bodo naše hotenje prav razumeli tudi naši gg. šefi ter nas podpirali, z željo, da se naših organizacij oklene najzadnji naš tovariš, pošiljamo novoletne pozdrave po vsem ozemlju, kjer prebivajo naši tovariši, ter želimo njim, kakor tudi odvetnikom in notarjem:

Srečno in veselo novo leto!

Maribor, dne 1. januarja 1922

Društveni predsednik:
Dragotin Gilčvert.

Franjo Moškon.

Kranjskim tovarišem v pomislek.

Že v zadnjem članku „Naša preteklost“ sem označil na kratko razvoj II. skupine v Ljubljani, kakor tudi pozneje nastalega samostojnega društva, ter omenil, da so kranjski tovariši vedno le skušali ločiti se od celjskega društva in postati samostojni. To ni nič kaj hudega — za tem smo stremeli tudi mi Goričani. A druga velika napaka naših kranjskih tovarišev je želja po nadoblasti oziroma koncentraciji vsega javnega življenja na gospodarskem in političnem polju v prestolico Ljubljano.

Tudi to bi ne bila napaka, ako bi se potem v tej ali oni organizaciji res delalo, da bi se oni, ki želijo imeti celo Slovenijo v rokah, res posvetili delu in organizaciji tega ali onega stanu. Pred očmi imam pred vsem organizacijo odvetniških in notarskih uradnikov.

Druga napaka kranjskih tovarišev je bila hrepenenje po pristopu in združitvi s kako drugo večjo organizacijo privatnega uradništva, ako je bila taka na obzorju.

Že ko se je leta 1907 ustanovila „Naša zveza“, društvo zasebnega uradništva v Ljubljani, so se ogrevali naši tovariši (II. skupina) za pristop k tej zvezi. A kar se jim ni posrečilo takrat, se jim je pozneje, ko je bilo ustanovljeno „Društvo zasebnega uradništva za Slovenijo v Ljubljani“.

„Društvo odvetniških in notarskih uradnikov za Kranjsko v Ljubljani“ je pristopilo kot skupina k tej organizaciji ter ji izročilo proti pravilom svoje imetje in knjige, meneč, da bode od sedaj naprej rosil blagoslov na odvetniški in notarski uradniški stan od odborniške mize „Društva zasebnega uradništva za Slovenijo“. A zmotili so se. Samostojnost in delavnost bivšega društva je prenehala s pristopom k širši organizaciji, slednja pa tudi ni storila ničesar pozitivnega in koristnega za naš stan, kakor bomo videli iz naslednjih razlogov.

Manjša organizacija pristopi k večji organizaciji navadno v mnenju, da s tem preneha za lasten odbor delo in skrb in da se vse to v tem hipu zvali na odbor širše organizacije.

Če pogledamo „Društvo zasebnega uradništva za Slovenijo“, obstoja to iz različnih organizacij kakor: bančnih in posojilničnih, špedicijskih, časnikarskih, odvetniških in notarskih uradnikov itd.

To uradništvo nima drugega skupnega, kakor da je privatno uradništvo, vse druge zahteve, dolžnosti, delo in običaji ločijo eno kategorijo od druge. Vsled tega pa skupna organizacija ne more za nas maloštevilno in raztreseno uradništvo ničesar koristnega storiti in tudi nima do sedaj navesti za naš stan nikakih koristnih dejanj.

„Društvo zasebnega uradništva za Slovenijo“ ne more nikoli kot celota stopiti v štrajk v dosego pravic in zboljšanja plač ene skupine tega društva, ker je slednje le sestava različnega uradništva z različnimi težnjami in dolžnostmi. Kakor hitro pa ni mogoč skupen in enoten nastop vseh v društvu včlanjenih organizacij v dosego zboljšanja gmotnega stanu ene včlanjene organizacije, preneha vabljalnost za pristop k taki organizaciji, kakor tudi nadaljno včlanjenje pri tej organizaciji. Zaradi tega pa niste pristopili celjsko in mariborsko društvo k „Društvu zasebnega uradništva za Slovenijo v Ljubljani“ kot skupina. Naš stan more doseči uspehe le, če je odvetniško in notarsko uradništvo organizirano v močnem lastnem in neodvisnem društvu. Če mora itak včlanjena organizacija sama vse voditi in izvojevati, potem ne uvidim, zakaj naj bi bila taka organizacija pod kuratelo neke druge širše organizacije, ki je za njen stan brez vsakega pomena in koristi. Če bi bili kranjski tovariši in tovarišice še tvorile samostojno in močno organizacijo z delavnim odborom, bi

bili lahko mnogo, mnogo koristnega dosegli, ne le za se v ožjem okvirju, marveč tudi za našo skupno širšo organizacijo. Tako pa ti naši tovariši niso ničesar storili, niti dosegli za prospeh našega stanu in njegove organizacije.

Kranjski tovariši so se vedno več ali manj izogibali lastne organizacije posebno, da bi že obstoječe stanovske organizacije podpirali gmotno in duševno. Vse to pa iz razloga, ker se je ideja organizacije našega stanu porodila v Celju in ne v beli Ljubljani. To stališče teh tovarišev je vedno slabilo našo organizacijo in oviralo skupno delovanje.

Ravno tako je z listom. Lastno glasilo „Slovenska pisarna“ je sklenilo svojčas izdajati celjsko društvo, in to idejo nadaljuje danes mariborsko društvo. Prej kakor sedaj so bili kranjski tovariši z malimi izjemami pri tem indiferentni. Človek, ki to že dolgo časa gleda in premišljuje, si te brezbriznosti niti ne more razlagati drugače, kakor da ista prihaja iz ljubosumnosti, ker se ni vse to porodilo v Ljubljani. Da bi se našim bratom tam na Kranjskem reš tako dobro godilo v gmotnem oziru, da ne rabijo niti dobre organizacije, niti svojega glasila, ne verujem. To dokazujejo najbolj ponudbe ljubljanskih služb.

Vsak človek bo v prvi vrsti podpiral to, kar mu je najbližje, najbolj sorodno, v našem slučaju močno, lastno in neodvisno organizacijo ter svoje lastno glasilo. Pri kranjskih tovariših je pa bilo in je še danes ravno nasprotno. Samo da je vse koncentrirano v Ljubljani, to jim zadostuje, brez ozira, je li vse to tudi v njihovo lastno korist ali ne. Odvetniški in notarski uradniki rabijo danes, ko je vse organizirano, ko draginja raste od dne do dne, ko se vse združuje le potom organizacije in časopisja, neobhodno svoje glasilo, glasnik svojih vsakdanjih teženj in želja. Tega mam, naš list je danes „Odvetniška pisarna“, ki zhaja mesečno v Mariboru. Dolžnost vsakega odvetniškega in notarskega uradnika-ce je, da je naročnik tega lista, da ga podpira gmotno in duševno. Stane mesečno le 2 din. in to zmore vsak, če ima le dobro voljo.

Kranjski tovariši se najbrže zadovoljujejo z listom „Uradnik“, ki je glasilo „Društva zasebnega uradništva za Slovenijo v Ljubljani“. Če pa mislijo, da njim ta list res kaj koristi in pomaga, se pa po mojem mnenju zelo motijo. Saj ta list ne zastopa prav nobenih koristi našega stanu. V celem minulem letu bilo je le par člankov, tikajočih se našega stanu. Ko pa je mariborsko društvo hotelo objaviti en daljši članek, ga uredništvo „Uradnika“ ni objavilo, češ, da je predolg in da se „Uradnik“ ne more baviti samo z eno organizacijo. To jasno dokazuje, kar sem že v začetku trdil, da „Društvo zasebnih uradnikov za Slovenijo v Ljubljani“ nima za naš stan nobenih koristi n ravno tako ne njega glasilo „Uradnik“, med tem ko je naše glasilo „Odvetniška pisarna“ izključna last vseh odvetniških in notarskih uradnikov, ki so organi-

zirani in ki ga podpirajo gmotno in duševno. V ta list lahko vsak uradnik kakor tudi šef spravi svoje želje in težnje v svet med uradništvo. „Uradnik“ pa je tudi zelo slabo informiran list. V zadnji številki z dne 24. novembra 1921 poroča, da je celjsko društvo sklenilo izdajati strokovno glasilo; to je napačno, ker je to sklenilo v prvi vrsti mariborsko društvo dan poprej na svojem občnem zboru in je sprejelo ta sklep tudi celjsko društvo kot naše sorodno, bratsko društvo. Med tem pa sta že izšli dve številki našega glasila. O vsem tem pa ljubi „Uradnik“ ničesar ne ve. Kje je tedaj zanimanje tega lista za koristi in dobrobit našega stanu? „Društvo zasebnega uradništva za Slovenijo v Ljubljani“ pa tudi zanemarja odvetniško in notarsko društvo v Ljubljani s tem, da ni predlagalo nobenega uradnika iz našega stanu kot kandidata v Delavsko zbornico. Na vsako drugo organizacijo se je oziralo, le na naš stan ne.

Pač pa hoče gospod Orehek vse organizacije spraviti pod klobuk svojega društva v Ljubljano, kar je razvidno iz pravil, na novo sestavljenih za „Savez zasebnega uradništva“. Tam čitamo, da mora najprvo biti vsaka organizacija organizirana v društvu zasebnih uradnikov za Slovenijo v Ljubljani in potem šele dobi dovoljenje, da sme biti ta ali ona organizacija članica „Saveza“. Proti temu sem pa jaz odločno. Vsaka organizacija naj bo samostojna brez kuratele „Društva zasebnih uradnikov za Slovenijo v Ljubljani“ in pristopi naravnost v „Savez“.

Tovariši, tovarišice, tako iz Kranjskega, kakor iz Štajerskega, razvidite iz predležečega članka, da naša organizacija nima ničesar koristnega in pozitivnega pričakovati od „Društva zasebnega uradništva za Slovenijo v Ljubljani“ in tudi njenega glasila „Uradnik“ si naš stan ne more prisvajati kot lastno glasilo.

Z ozirom na vse to pozivljam kranjske tovariše, da se otresejo vsake kuratele od strani že večkrat imenovanega društva, ter da si ustanovijo v Ljubljani popolnoma svoje, lastno in neodvisno „Društvo odvetniških in notarskih uradnikov za Kranjsko“ kakor je to že nekdanj obstojalo. Potem naj skuša ustvariti celjsko, mariborsko in ljubljansko društvo svoj „Savez“ in to našo organizacijo razširiti na Hrvatsko in Srbijo. Če enkrat dosežemo to organizacijo in Zvezo, potem smo organizirani in z našo organizacijo bo moral računati vsaki šef.

Ob pričetku novega leta.

Koristno in vspodbudno je za odvetniškega in notarskega uradnika, da se posebno ob pričetku novega leta ozre na nedavno minulo preteklost ter si postavi vsporednico med odvetniškim in notarskim uradnikom tistih minulih žalostnih časov z onim sedanjosti. V duhu mu stopijo pred oči brezpravni tovarišitrpini, prave karikature, ki niso vživali niti najmanjših

pravic, niti najmanjšega ugleda, ki so lačni in razcapani s tiho resignacijo preklinjali svojo usodo. V duhu mu pa stopijo pred oči tudi oni njegovi kolegi, ki so se v tedanjih žalostnih časih postavili v boj za sedanje pridobitve, možje, ki se niso strašili truda in nevarnosti, možje, ki so v tem boju dostikrat izpostavili v nevarnost celo svojo eksistenco. — Da, dragi, stari tovariš Bovha tam v prijaznem Celju ob bistri Savinji, in vidva naša stara tovariša in znanca, Gilčvert in Moškon tam v lepem Mariboru, še danes občudujem vašo vztrajnost, možatost in nevstrašenost, s katero ste delovali v tistih žalostnih časih za korist vaših tovarišev-sotrpinov! S ponosom se danes lahko ozirate nazaj na vaše plodonosno delovanje; kajti nedeljski počitek, dopust, boljše plače, pokojninsko zavarovanje odvetniških in notarskih uradnikov — dozorelo je za časa vašega delovanja in ne malo za slug imate tudi vi na teh pridobitvah!

Toda daleko bi zašli iz pravega pota odvetniški in notarski uradniki, ako bi se zadovoljili s tem, kar se je doseglo, ter smatrali boj za končan! — Kamorkoli se ozremo, opazujemo velikanski napredek. Vse se druži ter hiti z naglimi koraki naprej k večji popolnosti, vsled česar je tudi boj za obstanek čimdalje težavnejši. Treba se je zediniti v strokovna društva, da prispemo in obstanemo na vrhuncu sedanjosti ter ne zaostanemo za onimi, ki hitijo naprej. Če vsi stanovi napredujejo, zakaj bi zaostajali odvetniški in notarski uradniki. Tem je pred vsem treba sloge in skupnega delovanja. V slogi se napreduje, v skupnosti se ojači ter z bratskim postopanjem pospešuje duševno izobraženost ter materijelno blagostanje.

Na vas mlajših odvetniških uradnikov je sedaj slediti stopinjam svojih starih bojnikov ter pokazati, da se pretaka v vaših žilah enaka kri, kakor v onih vaših prednikov. Ne strašite se viharjev in nevarnosti, temveč pokažite z dejanji, da hočete te težave in nevarnosti tudi pogumno prenašati! Le na ta način bodele spoštovali drag spomin onih, ki so živeli in se bojevali za vas!

Vsi odvetniški in notarski uradniki širom naše lepe domovine, katerim je razvoj osebne in razvoj splošne omike njih stanu ter dosega hvalevrednih namenov materijalnega ali duševnega imetka na srcu, podpirajte svoje stanovsko društvo, ki sta ga oživela naša stara znanca in tovariša Gilčvert in Moškon v Mariboru s takim občudovanja vrednim navdušenjem, podpirajte svoje strokovno društvo tam v prijaznem Celju, ki vzgledno sledi imenovanemu bratskemu društvu ob Dravi! Ne obotavljajte se vi bojnikov za zboljšanje stanu odvetniškega in notarskega uradništva; le sem k tesni zvezi za blagor in gorje posameznika; Stopite na delo za najsvetejšo korist vašo in vaših sotrpinov vi vsi, ki ste stali dosedaj še brezdelno ob strani in ki dosedaj še niste aktivno posegli v to delo! Praznujte z novim letom svoje vstajenje, oklenite se

svojega stanovskega društva z vsemi močmi, z vsem srcem! Blagoslovljeno bo potem vaše delo in novo leto bo prineslo vam in vašim družinam obilo sreče in zadovoljnosti, kar vam iz srca želim!

Ljubljana, januarja 1922

Josip Christof.

Na naslov gg. odvetnikov in notarjev.

Kadar je draginja naraščala, vedno se je spomnila država svojih uradnikov ter jim zvišala draginjske doklade. Tako je tudi pred kratkim zvišala prejemke državnim uradnikom ter skuša zjednačiti plače državnega uradništva v celi Jugoslaviji.

Naše organizacije v Mariboru in v Celju so ponovno zahtevale vsled naraščajoče draginje povišanje plač. Tako je mariborsko društvo junija mesca 1921 zahtevalo povišanje plač svojemu uradništvu in sicer za koncipijente in pisarnovodje 3600 K in za perfektne strojepiske 1800 K. Novembra mesca 1921 je pa celjsko društvo poslalo resolucijo na šefe svojega okrožja v svrhu povišanja plač in tudi doseglo uspeh.

Med tem časom pa rase draginja neznosno hitro naprej, tako da uradništvo nikakor ne more izhajati s svojimi dosedanjimi plačami. Ker so se ravno najvažnejši predmeti zelo visoko podražili od junija mesca pa do danes, kakor jajca, meso, krompir, mast, zelje, repa, moka, o obleki in obuvalu niti ne govorimo, akoravno moramo tudi isto imeti. Ako si danes hoče kupiti uradnik ali uradnica obleko, potem mora itak biti en mesec brez hrane in stanovanja, družinski oče pa sploh ne bi smel jesti in imeti stanovanja.

Res sta dva šefa v Mariboru, ki sta svojemu uradništvu plačala že junija 1921 več kakor je društvo zahtevalo, a to sta le dve redki beli vrani. Ravno ista šefa sta že izjavila, da bodeta 1. februarja t. l. prostovoljno zvišala svojemu uradništvu plače brez ozira, zahvala li društvo povišanje plač ali ne.

Kakor uvideva država sedanjo draginjo in skrbi zaboljšanje gmotnega stanja državnega uradništva, tako bi morali tudi šefi uvidevati, da njihovo uradništvo ne more izhajati pri sedanjih draginjah z današnjimi prejemki. Gotovo bi uradništvo imelo veliko večje veselje z delom v pisarni in povišanjem plač, ako bi šefi prostovoljno zvišali plače svojemu uradništvu. Ker se pa to z malimi izjemami ne dogaja, so seveda organizacije prisiljene nastopiti svojo pot za zvišanje plač.

Sedanje povišanje plač prinese še obstoječi odvetniški in notarski tarif in vsaki izgovor, da ni še uveden nov odvetniški in notarski tarif, ne drži. Da danes še nimamo novega odvetniškega in notarskega tarifa, ni naša krivda, marveč gg. šefov, ki se niso brigali, da bi odvetniška in notarska zbornica se z vsotvemo poprijela tega vprašanja, to tembolj, ker je

imelo in ima odvetništvo po poklicu itak svojega ministra v Beogradu, ki bi v stvari lahko posredoval. Da se gg. šefi niso pobrigali hitro za ugodno rešitev in uveljavljenje novega odvetniškega in notarskega tarifa, pač jasno kaže, da zadostuje stari tarif še njihovim gmotnim razmeram. Kdor je v sili, ta dela s podvojeno naglico.

Z ozirom na vse navedeno prosimo gg. odvetnike in notarje po celi Sloveniji, da povišajo 1. februarja 1922 plače svojemu uradništvu — od koncipijenta pa do zadnjega uradnika - in sicer primerno sedanjim razmeram.

V slučaju, da gg. šefi neprimerno ali sploh ne zvišajo 1. februarja 1922 svojemu uradništvu dosedanjih plač, bodo organizacije primorane, nastopiti zopet svojo staro pot v doseg svojega upravlčenega zahtevka.

Uradništvo posameznih pisarn pa prosimo, da nam takoj poročajo o uspehu tega našega poziva.

Strokovne organizacije Maribor-Celje.

Dopisi.

V našem strokovnem glasilu »Odvetniška pisarna« je treba zastopati z opomini in nasveti ne-le interese naše organizacije, pač pa tudi ščititi kolikortoliko posamezne pisarne pred zunanjim vplivom t. j., da bomo skrbeli, da bo v naši organizaciji vedno zadostno število kvalificiranega uradništva ter tako preprečili vstop v odv. ali not. pisarno raznim nepoklicanim in nezmožnim elementom.

Brezobzirno in kategorično pa je treba postopati proti vsakemu izkoriščevanju uradništva, kakor tudi objektivno in nepristransko soditi razmerje med šefom in posameznim uradnikom.

Tu v Mariboru se sicer povečini z gg. šefi prav dobro razumemo in pokret naše organizacije povečini vsi z veseljem pozdravljajo. Obsojati pa moramo žalibog mišljenje nekaterih, ki smatrajo pokret naše organizacije za teror. Ti gospodje se nikakor ne morejo sprijazniti z mislijo, da se časi spreminjajo in da zahteva novi čas — nove pravice! Tem — hvala Bogu — redkim gospodom je naša organizacija trn v peti in bi nas najraje potopili v žlici vode, ne zavedajoč se, da škodujejo s tem le sami sebi.

Nas sicer postopanje teh »socijalno čutečih« gospodov ne vznemirja, pač pa nas tembolje bodri in oživlja k skupnemu in složnemu delu za našo stvar.

Mi se ne bomo ustrašili čmernega obraza apatičnega šefa in nekvalificiranega zadiranja nad prizadetim uradništvom, ampak bomo delali z združenimi močmi za vspeh in procvit naše organizacije.

Proti takim šefom je treba nastopati z železno energijo, da se take in jednake nedostatke v našem sloju odpravi, kjer se gre za naše stanovske pravice in opravičene zahteve. Po drugi strani pa tako nesocijalno postopanje nekaterih šefov nikakor ni v čast njihovemu stanu,

osobito, ker sede njih stanovski tovariši tudi na najvišjih mestih ter bi jim moral biti v splošnem dobrobit ljudstva pri sreju.

Mislim pa, da bodo prišli tudi ti nam tako »prijazni« šefi do spoznanja, — čeravno nekoliko pozno — da je njihova eksistenca zavisna tudi od nas in da je tudi odvetniški in notarski uradnik človek, ki ima življenske potrebe in pravico do življenja, kakor vsak drugi.

Društvenemu vodstvu toplo priporočam, da posveti posebno pozornost pisarnam takih šefov ter stori po svojih močeh vse, da ne zmaga trma teh maloštevilnih šefov in da tovariši po takih pisarnah ne bodo izkoriščani ter prikrajšani v svojih stanovskih pravicah.

Strnimo naše vrste v močno organizacijo in delujmo složno in vstrajno, zakaj v organizaciji je moč in uspeh.
—man.

Zavarovanje zasebnega uradništva.

Dne 16. novembra 1921 je razpravljala socijalno politična sekcija zakonodajnega odbora v Beogradu o zavarovanju zasebnega uradništva. Sekcija je načelno sklenila, da se začasno, sedaj le za Slovenijo veljavna naredba o zavarovanju zasebnega uradništva razširi na vso državo. V tem oziru je sekcija sprejela osnovna načela te naredbe. Referent soc. dem. poslanec Divac bode poročal o uredbi v plenumu zakonodajnega odbora.

Mi opozarjamo zakonodajni odbor na našo resolucijo glede pokojninskega zavarovanja zasebnih nameščencev, sklenjeno od celjske in mariborske organizacije odvetniških in notarskih uradnikov na zborovanju dne 2. oktobra 1921 v Celju. Zlasti zahtevamo izpremembe in dopolnitve k pokojninskemu zakonu, kakor so navedene v dotični resoluciji, katero smo objavili v novemberski številki 1 „Odvetniške pisarne“.

Zlasti prosimo gg. poslance vseh strank, da zastavijo ves upliv ter z vsemi silami delujejo na to, da izide ta zakon od zakonodajnega odbora zboljšan in prikrojen življenskim razmeram, v kojih živi danes zasebno uradništvo.

Ob tej priliki nam prihajajo v spomin zagotovila in obljube, izrečene od predstaviteljev raznih strank na številnih političnih zborovanjih.

Tudi zbor zaupnikov JDS se je na strankinem zborovanju dne 16. oktobra 1921 v veliki dvorani kazine v Ljubljani ob navzočnosti 500 strankinih zaupnikov baval z usodo zasebnih nameščencev.

Ob navzočnosti strankinega predsednika in ministra g. dr. Vekoslava Kukovec je bila sprejeta z njegovim soglašanjem na tem zboru glede našega stanu pod točko V. soglasno sledeča resolucija:

„Zbor zaupnikov naroča načelstvu, da posveti posebno pozornost zasebnim nameščencem. Njihove strokovne organizacije naj se na vso moč podpirajo,

zlasti pa stremljenje tega prevažnega stanu za zadovoljivo zavarovanje za starost.“

Baš sedaj v socijalno-politični sekciji in potem v plenumu zakonodajnega odbora je prilika, da se vsi poslanci — brez razlike strank — ki so naklonjeni zasebnim nameščencem, potegnejo za naše pravice ter glede zavarovanja sklenejo moderni zakon, ki bode naš stan ščutil zlasti za slučaj onemoglosti ter nam dajal sigurno in trdno zavetje v starosti.

Opozarjamo še posebej na točko 8 naše resolucije na strani 4 novemberske številke „Odvetniške pisarne“, da naj država potrebno ukrene, da se šteje vojna doba v pokojninsko zavarovanje vsem onim pokojninskim zavezancem, ki so vsled svetovne vojne bili primorani prekiniti s plačevanjem zavarovalnih premij, pa so se po vojni zopet povrnili v službe, podvržene pokojninskemu zavarovanju. Medvojne premije pa naj za dotičnike vlada poravna ali pa odpiše.

Tudi predlagana točka o vzgojevalni renti za otroke po vzgledu češkega zakona je vsega uvaževanja vredna ter polagamo s polnim zaupanjem tozadevna razmotrivanja gg. poslancem in ministrom prav toplo na srce.

Maribor, 30. novembra 1921.

D. G.

Poročilo

II. rednega občnega zbora „Društva odvetniških in notarskih uradnikov mariborskega okrožja s sedežem v Mariboru“, ki se je vršil dne 1. oktobra 1921 v dvorani „Pri stari pivarni“.

DNEVNI RED.

1. Pozdrav predsednika.
2. Poročilo društvenega vodstva.
3. Poročilo ptujske krajevne skupine.
4. Poročilo o delovanju „društva sovovskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju“.
5. Potreba ustanovitve zbornic odvetniških in notarskih uradnikov v Sloveniji.
6. Zopetno izdajanje lastnega stanovskega glasila.
7. Mezdno gibanje, draginja in naša obramba.
8. Določitev redne mesečne članarine.
9. Volitev novega odbora.
10. Slučajnosti.

Ad 1.

Predsednik Dragotin Gilčvert otvori ob 7½ zvečer občni zbor, konstatira sklepčnost ter pozdravi navzoče zborovalce, kojih je prisotnih 36, ter izrazi posebno veselje na tem, da je ptujska skupina poslala na naš občni zbor delegatino gospodično Nežiko Goriškovo ter bode danes na našem zborovanju prvi razveseljav pojav, da nastopi nežni spol v odposlanstvu kot delegatinja.

Pozdravi tovariša — bivšega odbornika našega društva — Franjo Hrušovarja kot odposlanca celjskega bratskega društva, po kojem pošilja celjskim tovarišem (icam) tovariške pozdrave vseh navzočih zborovalcev. Ker je bil občni zbor v smislu društvenih pravil pravčasno prijavljen in pravilno sklican, zamoremo veljavno sklepati.

Nato preide predsednik k društvenemu poročilu.

Ad 2.

Zadnji občni zbor se je vršil dne 14. marca 1920. Od takrat se je zanimanje za naše društvo dokaj poživilo. Pristopili so k društvu tudi stari bojevniki in izkušeni organizatorji. Od njih še posebej omenjam pis. ravnatelje Franjo Stelé v St. Lenartu. Ed. Planinšek in Stefana Medved, kateri je zopet prišel med nas po 6 letnem vojnem vjetništvu iz Rusije. Tudi mlad naraščaj se zaveda važnosti organizacije ter moram zlasti pristop gospodičen pohvalno omeniti.

Zgubili pa smo v tem društvenem letu precejšnje število članov obojega spola, ki so prestopili v drugovrstne službe; nekatere gospice pa so nas vsled omožitve zapustile. Pisarnovodja Poberaj se je podal v svojo domovino v solčno Gorico. Upamo, da bode tam našel stare tovariše, dovzetne za organizacijsko delo. Naša bivša odbornica gospodična Čelan je bila sprejeta v bančno službo, gospodična Pavla Rebol pa je svojo 4 letno prakso v odvetniški pisarni zamenjala z zakonskim jarmom. Obe ste bili prvovrstni uradniki, kateri bi v pisarniškem oziru lahko služili marsikomu za vzgled. Bili ste od ustanovitve našega društva naši članici in dalje časa tudi odbornici ter ste pridno zasledovali naše cilje in aktivno sodelovali na izvedbah naše organizacije, za kar jima izrekam v imenu društva in tudi v lastnem imenu prav srčno zahvalo.

V preteklem društvenem letu in sicer dne 1. okt. 1920. baš ob današnji obletnici je preminul g. nadsvetnik Dr. Karol Kočevar, katerega imamo zlasti od l. narokov v dobrem spominu. Vkljub temu, da je zahteval red, je bil proti nam vedno pravičen in ljubeznjiv. Njegovega pogreba se je društvo udeležilo po 6 članski deputaciji.

Tovariš Karol Troha je danes odložil odborništvu, ker je v lastni pisarni za promet z zemljišči z delom preobložen. Pristopil pa je ob tej priliki k društvu kot ustanovnik z zagotovilom, da ostane tudi nadalje naš redni član. Ker je od ustanovitve našega društva bil naš marljiv odbornik in je s svojim znanim vplivom pomagal marsikatero točko ugodno rešiti, izrekam mu v imenu društva našo zahvalo in priznanje za njegovo delavnost.

Društveno delovanje v prošlem letu je bilo izvanredno živahno. Zlasti dobro obiskana zborovanja radi mezdnege gibanja so spravila življenje med naše člane, da so postale nekatere razprave naravnost burne. Poleg mezdnege gibanja je društvo delovalo zlasti za ustaleenje osebja in povzdigo našega stanu. Da smo želi povoljne uspehe, gre zahvala naši solidarnosti in objektivnosti, katero je bilo opazati pri posameznih članih, ko je bilo treba pomagati perečim vprašanjem do polne veljave.

Ozrimo se nekoliko podrobneje na nekatere važnejše točke:

Članstvo: Uspeh društva je zavisen v prvi vrsti od števila članov.

Dne 18. junija 1919. se nas je zbralo v tem poslopju 13 tovarišev in tovarišic, da se strnemo v tesno enoto.

Ob soglasju vseh smo imeli dne 20. julija 1919. ustanovno zborovanje. Takrat je število naših društvenikov poskočilo na 21. Ko smo dne 14. marca 1920. imeli v tej dvorani prvi občni zbor, štelo je naše društvo že 69 članov in sicer 56 v Mariboru in 13 v Ptujju.

Danes, ko imamo drugi občni zbor, šteje naše društvo 73 rednih udov in sicer v Mariboru 57, v Ptujju 13, drugod pa 3.

Na moške odpade 26, na ženske 47. Po kategorijah odpade na koncipijente 7, pis. ravnatelje (vštevši St. Lenart in Ptuj) 12, nadaljno število 54 pa odpade na

ostalo pisarniško uradništvo obojega spola. V času od 14. 3. 1920. do 1. 10. 1921. je društvu pristopilo 51, izstopilo pa 47, torej prirastek 4 člani.

Tozadevno bode treba še temeljitega dela, da se prebudi iz zaspanosti tudi one tovariše po deželi, ki še ne korakajo z duhom časa ter žde v letargiji, pričakujoč, da se bode brez njih sodelovanja zgodil čudež v stanovskem pokretu.

Mezdno gibanje: Kardinalno točko je tvorilo do sedaj vprašanje zboljšanja plač. Ob početku združenja so bile po odvetniških in notarskih pisarnah tako nizke plače, da se je človek sramoval svojega poklica. Začetnice s 17 in 18 leti so imele po državnih in javnih uradih iz početka mnogo višje plače, kakor n. pr. poročeni uradniki z 20 letno prakso po odvetniških in notarskih pisarnah. Radi tega je odvetništvo in notarijat izgubilo ob preobratu najbolj še uradnike, ki so si poiskali dobre službe po bankah, državnih in javnih uradih.

Radi tega je društvo z vsemi močmi delovalo nato, da dosežemo take plače, da bomo za silo izhajali in da nam ne bo treba zarudevati, kadar se bode naš stan obravnavalo.

Kakor vam je itak iz naših številnih zborovanj znano, ni bil naš trud zamanj. Tudi mariborske gg. šefe in nekaj onih z dežele moram pohvalno omeniti, da so nas prav razumeli ter se resno bavili z našimi vitalnimi interesi.

Spodnje številke naj reasumirajo posamezne uspehe ter pokažejo, kako so se stopnjevale dvigali naši prejemki, da smo dosegli današnjo višino.

Z ozirom na to, da je spočetka (in tudi še danes) primanjkovalo kvalificiranega uradništva, smo ustanovili začasno in brez prejudica za bodočnost 4 kategorije. To je bil deloma rezultat pogajanj z zastopniki gg. šefov ter smo bili na tozadevne sporazumne sklepe vezani.

V prvo kategorijo smo uvrstili koncipijente - juriste, v drugo pis. ravnatelje - nejuriste z najmanj 10 letno prakso, v tretjo perfektne strojepisne in stenografe, v četrto pripravnike.

Za razni čas in razne kategorije so veljale vsled obveznih sklepov te le najnižje plače:

Po starem tarifu kategorije I. II. in III.

1. od 18. 6. 1919 do 1. 1. 1920 400-600, 100-300
2. od 1. 1. 1920 do 1. 4. 1920 800-1200, 300-600
3. od 1. 4. 1920 do 1. 9. 1920 2000 800

Po novem tarifu:

4. od 1. 9. 1920 do 1. 2. 1921 2600 1300
5. od 1. 2. 1921 do 1. 6. 1921 3000 1500
6. od 1. 6. 1921 do 1. 10. 1921 3600 1800

Za četrto kategorijo gibale so se plače prav različno po sposobnosti in uporabnosti. V dveh letih se je torej izvršilo zvišanje plač šestkrat, kar bi posamezniki brez organizacije v tej višini in ob teh prilikah gotovo ne bili dosegli.

V to svrhu smo imeli 7 društvenih sestankov in dva sestanka posebej z odposlanci gg. šefov. Pri teh sestankih so zastopali odvetnike in notarje kot njih pooblaščenci gg. dr. Hojnik, dr. Lipold, dr. Sernec in dr. Mühleisen, društvo pa odborniki Gilčvert, Dergas, Moškon, Cilenšek in dr. Klemenčič.

Glede koncipijentov se nam je ugovarjalo, da vsi ne morejo zahtevati jednake plače, ker pisarni koncipijent s substitucijsko pravico ali daljšo prakso pač več koristi, kot začetnik, ki se v začetku oklepa bolj svoje teoretike ter takoj ne more pokazati zadostnih praktičnih uspehov, kakor n. pr. starejši koncipijenti.

Ugovarjalo se je tudi glede plač pis. ravnatelj. V tem smo bili edini, da se naj zastareli naslov solicitor popolnoma opusti, vendar se je zahtevalo, da se naj smatra pis. ravnatelj za enkrat le one, ki so za vodstvo pisarniških opravil sposobni ter zamorejo dokazati najmanj 10letno prakso po odvetniških in notarskih pisarnah na vodilnih mestih.

Glede strojepisk se je povdarjala premala perfektnost v strojepisju, neznanje stenografije in premala splošna izobrazba pri nekaterih začetnicah.

Odbor je obljubil, da prouči ugovarjane pomanjklivosti ter stavi pri prihodnjih pogajanjih z gg. šefi tozadevne spreminjevalne predloge.

Seje in zborovanje: V prošlem društvenem letu je imel odbor 11 sej ter je sklical poleg tega 9 društvenih zborovanj.

Od teh zborovanj moram posebno omeniti burno zborovanje v tej dvorani dne 8. aprila 1920., ko smo solidarno proti dvem glasovom (od strani koncipijentov) sklenili pasivno resistenco in event. stavko ter številen izstop iz odvetniških in notarskih pisarn, ako se našemu opravičenemu predlogu od 1. aprila 1920. po zvišanju plač do inclusivno 16. aprila 1920. ne ugodí. Takrat ste razun navedenih 2 koncipijentov vsi podpisali tozadeven solidarni sklep in sem prepričan, da bi se bil sklep glede stavke oz. pas. resistence tudi izvršil, ako bi bili ostali gg. šefi nepristopni.

Toda pri pogajanjih dne 14. 4. 1920. s zastopniki gg. šefov, so slednji izjavili, da popolnoma uvidijo naše nevdružno materijelno stanje in da tudi v celoti ugodijo od nas stavljenim zahtevam, kakor hitro stopi v moč nov odvetniški in notarski tarif. Ker se je na dotičnem sestanku dosegel z gg. šefi modus vivendi, zbrali smo se drugi dan 15. 4. 1920. v ravno tej dvorani, kjer ste dogovore na našem sestanku s šefi odobrili, vsled česar smo tudi odstavili ostavko oz. pas. resistenco iz dnevnega reda do časa, ko bi se zopet šlo za kako skupno vprašanje, katerega bi se drugače ne moglo rešiti.

Kakor smo bili takrat edini, tako nas naj tudi v bodoče nikdo ne razdruži, kadar se bode šlo za to, da pomoremo opravičenim sklepom naše organizacije do polne veljave.

Dne 13. junija 1920. se je vršilo v Ptujju zborovanje, katerega se je udeležilo naše društvo po 7 odbornikih — vsak na svoje stroške. — Ker je v Ptujju do takrat pristopilo k društvu 19 članov in članic, ustanovili smo isti dan našo prvo skupino v Ptujju za ptujski politični okraj ter si je ta skupina isti dan iz svoje srede izvolila lasten odbor. Kake uspehe ima zaznamovati ta skupina do danes, o tem nam bode poročala danes prisotna ptujška tovarišica Nežica Goriškova, kajti ta skupina je našemu odboru o delovanju do sedaj le presplošno poročala. Zahvaliti pa se moram ondotnemu blagajniku tov. Matevžu Novak, ki je našemu društvu poslal dvakrat izkaze ter 75% nam pritikajoče članarine.

Omeniti še imam naš sestanek dne 24. 9. 1920. v tej dvorani. Takrat je šlo za to, ali razpustimo naše samostojno društvo ter se pretvorimo v mariborsko skupino društva zasebnih uradnikov za Slovenijo s sedežem v Ljubljani.

Soglasno sprejeta resolucija od 24. 9. 1920. je pristop kot preuranjen za enkrat odklonila z ozirom na takrat še nerazjasnjen položaj. Izrekli smo že v dotični resoluciji, da želi naše društvo gojiti vez z dotično organizacijo v smislu § 21. lit. h. njenega poslovnika.

Dotično resolucijo se je odposlalo predsedstvu navedene organizacije, ki je imela dne 26. 9. 1920. občni zbor v Narodnem domu, kjer se je ustanovilo mariborsko krajevno skupino zasebnega uradništva. Na dotičnem občnem zboru sva bila tudi jaz in blagajnik Moškon navzoča, ter nisva prekoračila mej vsebine od nas vseli dne 24. 9. 1920. sklenjene resolucije.

Pozneje to vprašanje za nas ni več postalo aktualno. Ker se tovariši celjskega okrožja in naši tovariši v ptujskem okraju niso vdružili v Društvo zasebnega uradništva v Ljubljani; Ljubljanska skupina odvetniških in notarskih uradnikov pa ni pokazala pričakovanega razmaha in nam tudi ni znano, če in kako deluje ondotna skupina, odstavili smo popolnoma tozadevno razmotrivanje iz dnevnega reda.

Posredovanje glede služb in plač: Tozadevno smo imeli veliko povpraševanje po izvežbanih uradnikih in perfektnih strojepiskah. Žal, da takih nismo imeli mnogo na razpolago in smo zamogli le nekaterim ugoditi.

S posredovanjem društva so bili nastavljeni 3 pisarniški ravnatelji, 4 uradniki in 6 strojepisk. 4 notarjem in 11 odvetnikom pa nismo mogli ustreči vsled pomanjkanja sposobnega uradništva

V nekaterih slučajih je društvo posredovalo pri gg. šefih, od katerih se nekateri niso držali z nami sklenjenih in od njih podpisanih dogovorov. Uspeh je bil v treh slučajih, kjer so dosegle tem potom strojepiske zboljšano plačo. Par kričečih slučajev glede ravnanja z uradništvom nočem imenoma navesti, so pa v našem arhivu na razpolago. Zlasti neki šef-začetnik se igra z ognjem in je treba le malo viharja, da se bode pošteno opeknel. Ker se s celo umazano zadevo sedaj sodnija bavi in bomo mi o tem itak svoječasno odvetniški zbornici poročali, naj za danes ostane pri našem obžalovanju, da se na juridičnem polju znajdejo take „izjemne cvetke“.

Predsednikovo poročilo se brez ugovora odobri.

Na to poročila blagajnik Franjo Moškon: Denarno stanje društva je sledeče:

A Dohodki:

Članarine se pobralo	K 6955.—
Pristopnine	„ 18.—
Podpornine	„ 50.—
Za list „Uradnik“ je došlo	„ 216.—

Dohodki torej . . . K 7239

B. Izdatki:

Za štampiljo	K 18.—
Poštnina	„ 277·16
Papir in ovitki	„ 156·70
Knjige K 36·40, izkaznice K 220.—	„ 256·30
Koleki za razne vloge	„ 25·50
„Uradnik“ naročnina	„ 322.—
Podpora članu F. v bolezní	„ 300.—
V posojilnici v Mariboru se naložilo	„ 4897.—
V poštni hranilnici	„ 814.—

Skupaj . . . K 7066·76

C. Premoženje:

V blagajni dne 1. 9. 1921	K 172.—
V posojilnici v Mariboru naloženih s pri-	
raslimi obrestmi	„ 5000.—
V poštni hranilnici	„ 717·14

Današnje premoženje znaša torej . . . K 5889·38

Predsednik izreče zahvalo blagajniku za njegov trud. Marljivo pobiranje članarine in vestno gospodarenje z društvenim premoženjem postavi društvo na trdno podlago. S tem zadobijo člani zaupanje do odbora. Od vseh odbornikov ima blagajnik najbolj nevhvaležen posel. Loviti vsak mesec posamezne člane po raznih pisarnah, to vsakemu predsedu. Člani morajo pomisliti, da se blagajnik za vsacega posameznega trudi, ako točno pobira društvene prispevke.

Da se v tem oziru delo olajša, naj bi pis. vodje odnošno vodilni uradniki takoj prvega vsakega meseca pobrali članarino od osebja v dotični pisarni, ter jo skupno izročili blagajniku, ko jih obišče.

Tovariš M. Planinšek poroča, da je knjige in račune našel v najlepšem redu ter predlaga, da se da blagajniku absolutorij. Vsa poročila se soglasno odobri.

Ad 3.

Tov. Nežica Goriškova poroča o delovanju ptujske skupine. Odbor se je trudil, da z osebno intervencijo in potem okrožnic doseže za ptujske tovariše vsaj prilično iste ugodnosti, kot so jih izvojevali mariborski člani. Tudi sprejemanju penzionistva za odvetniške in notarske uradnike se je odbor protivil. Ptujska politična oblast je delala dalj časa ovire, ker ni priznavala ondotne skupine. V Ptujju ste prosti 2 mesti za pisarniškega ravnatelja in več mest za perfektne strojepiske. Obljubi, da dobi v kratkem osrednji odbor zapisnike ptujske skupine v pregled ter se na to skliče v Ptujju občni zbor.

Prinaša pozdrave od ptujskih tovarišev -ic ter naglašja, da se bode ona v imenu p tujske skupine udeležila tudi jutrnjega občnega zbora v Celju.

Tov. Franjo Hrušovar poroča o zopetnem gibanju celjskega odvetniškega in notarskega društva. Ker je bil dosedanji predsednik tov. Ignac Založnik imenovan za komisarja, je v zadnjem času društveno delovanje nekoliko zaostalo. Za jutri pa je sklican v Celju ob 9 uri občni zbor in na tem zboru se bode društveno življenje na novo prerodilo. Izroči pozdrave od celjskih tovarišev ter vabi navzoče, da se v čim večjem številu udeležijo jutrnjega celjskega zborovanja.

Ad 5.

Tov. Gilčvert utemeljuje potrebo po ustanovitvi zbornice odvetniškega in notarskega uradništva.

Dokler bodo odvetniške in notarske pisarne pristopne vsakomur, naj si bode strokovno izobražen ali ne in dokler bodo smeli šefi uradništvo poljubno sprejemati ter odpuščati, tako dolgo ne bomo imeli kvalificiranega uradništva, tako dolgo o kakem stalnem in dobrem naraščanju ni govora.

Razne druge korporacije so si zasnovale svoje zbornice, katerih sklepi so za prizadete obvezni.

S zadovoljstvom moramo pozdraviti ustanovitev Delavske zbornice za Slovenijo, vendar še ne vemo, v kaki meri bode ta zbornica primerno zavetišče za naš stan in ali bode poslovanje tako prirojeno, da se bodo zamogli odvetniški in notarski uradniki, specijelno kot stan, v njej zadovoljivo udejevtvovati.

Mi pa rabimo lastno zbornico, ki bode prirojena le za naš stan in za naše potrebe.

V Nemški Avstriji n. pr. se je take zbornice s zakonom od 1. dec. 1920. ustanovilo. ter uspešno delujejo.

Te korporacije so od države priznane in njih sklepi obvezni. Zakon predvideva najmanj 20 članov, ki so potrebni za ustanovitev ene zbornice.

Po Sloveniji bi se zamoglo otvoriti vsaj 2 taki zbornici. Eno s sedežem v Ljubljani, drugo v Mariboru.

Namen teh zbornic naj bi bil zlasti 1. vodenje natančne liste vseh odvetniških in notarskih uradnikov, 2. obvezno sklepanje pogodb, 3. ustanavljanje strokovnih kurzov radi izobrazbe in polaganja izpitov pred posebno komisijo, 4. posredovanje služb, 5. evidenca glede kvalifikacije, 6. ustanovitev zadruga za naš stan radi nabave cenejših potrebščin itd.

Še kakor nastavljenec morata vsako izmeno službe (pred in po vstopu) zbornici sporočiti. Pritožbe rešuje zbornica.

Vodstvo obstoji iz predsednika, podpredsednika, 6 odbornikov in 6 namestnikov, ki se volijo za dobo treh let.

Posamezna določila bode treba seveda v dotičnem zakonskem osnutku preštudirati ter tako prikrojiti, kakor bi to posamezne krajevne razmere zahtevale.

Danes ne bomo sklepali o posameznih določilih, temveč le v principu, ali se naj take zbornice za Slovenijo zasnuje ali ne. Otvori o tem debato.

Podrobne debate so se udeležili tov. Cilenšek, Moškon, Hrušovar in jurist Justin ter se je nato sprejel soglasen sklep, da se bodoči odbor pooblasti, da pripravi osnutek za zakonski načrt, skliče nato društveni sestanek ter potom odvetniških in notarskih zbornic odnošno poslancev izposluje pri pokrajinski vladi in zakonodajstvu v Beogradu ugodno rešitev.

Ad 6.

Tov. Gilčvert utemeljuje predlog, da se začne zopet izdajati lastno glasilo pod imenom „Odvetniška pisarna“.

Številno članov se vedno množi, s tem pa tudi društvene dolžnosti do svojih članov. Mi nimamo plačanega tajnika, da bi vedno izveščal člane o društvenih sklepih, odnošno vsakemu posameznemu pismeno odgovarjal na številna vprašanja. Tudi so drage poštnine. V Mariboru smo si pomagali s tem, da smo o priliki važnejših dogodljajev sklicali društvene sestanke ter se tam skupno posvetovali in izveščali o odborovih sklepih. Zunanji člani se takih sestankov navadno ne morejo udeležiti.

Tudi uredništvo raznih časopisov nam je šlo na roko ter prinašalo naše pozive in strokovne članke. S posebno zahvalo moram omeniti časopise: „Mariborski delavec“, „Jugoslavija“, „Tabor“, „Nova doba“, „Nova pravda“, „Uradnik“ in druge. Priobčili smo v teh časopisih razum naših resolucij in pozivov zlasti članke: Razmere po odvetniških pisarnah, Dvojna novoletna plača, Mezdno gibanje, Pokret, Regulacija plač, Odvetniki izvablajo penzionirane uradnike v svoje pisarne, Odškodnina za dopust, Žalosten pojav v odvetniški pisarni itd.“

Priporočali smo našim članom stanovsko glasilo društva Zasebnega uradništva za Slovenijo v Ljubljani „Uradnik“ ter si ga je tudi nekaj članov naročilo.

Toda politični listi ne morejo redno donášati naših stanovskih razprav, ker take razprave ne tičejo vedno v politične liste, ko jim v to tudi primanjkuje prostora.

Celo uredništvo stanovskega glasila „Uradnik“ nam je z dopisom 20. 9. 1921 sporočilo, da naši članki zavzemajo v tem listu preveč prostora, vsled česar list zanima samo eno stroko, med tem, ko je list namenjen vsem strokam zasebnih nameščencev.

In slednjič ploh nismo gotovi, ali bode „Uradnik“ redno izhajal, ker ga v zadnjem času naši člani niso redno dobivali, vkljub temu, da je za nekaj članov naročnina za celo leto v naprej plačana.

Naše strokovne organizacije pa morajo imeti lastno glasilo, ako hočemo računati na splošen razvoj. V listu mora biti prostora poleg uvodnih člankov in društvenih vesti tudi za objavo raznih pritožb, stalna rubrika za posredovanje služb, podučna navodila za člane in naraščaj, objava važnih sodb in juridičnih razprav iz vsakdanje prakse, boj proti draginji, mezdnó gibanje, objava spomenic in sklepov radi naših zbornic itd.

V Sloveniji imamo 179 odvetniških in 57 notarskih pisarn. Ako pri listu večina sodeluje, zamoremo šteti na 600 in več naročnikov.

Ker je že pred vojno s precejšnjim uspehom izhajal naš strokovni list „Slovenska pisarna“ v Celju, za tem v Ljubljani in slednjič v Gorici, bila bi sramota, ako bi sedaj v svobodni Sloveniji uradništvo po odvetniških in notarskih pisarnah ne zmoglo toliko, da bi omogočilo redno izdajanje lastnega lista, če tudi v skromni obliki.

Otvorjam o tem debato:

Tovariš Planinšek in Josip Cilenšek se pridružita tem izvajanjem ter povdarjata nujno potrebo, da se čimpreje izvoli tiskovni odsek in omogoči izdajanje prve številke. Jurist Justin obeča sodelovanje, da bode list zanimiv in se ga razširi med vse tovariše. Tov. Hrušovar naglašá, da bode naš sklep gotovo našel obilo posnemalcev od strani tovarišev v Celju in da je treba to snov tudi na jutrnjem občnem zboru v Celju obravnavati.

Tovariš Moškon je vsekakor v principu za izdajanje glasila, opozarja le na stroške, ki bodo z izdajanjem spojeni. Oriše dobre in slabe strani prejšnjega glasila „Slovenska pisarna“ in ves križev pot, ki ga je preromalo to glasilo iz Celja v Ljubljano in potem v Gorico; kaže na svoječasno brezbriznost tovarišev, ki so dopustili, da je skoro vse delo v uradništvu in upravníštvu bremenilo na ramenih dveh ali treh tovarišev. Ako dobimo 200 stalnih naročnikov in primerno število sotrudnikov in ako se list upelje ne le po mariborskem in celjskem okrožju, temveč tudi po Kranjskem, potem je listu zasigurana bodočnost in se ga lahko po 2 Din. komad mesečno izdaja.

Sprejme se soglasen sklep, da se glasilo pod imenom „Odvetniška pisarna“ začne s 1. novembrom . 1. izdajati, vse drugo se prepusti odboru.

Ad 7.

Odpade vsled pozne nočne ure.

Ad 8.

Mesečna članarina se določi za plače:

do 300 Din. 2 Din.

„ 500 „ 3 „

„ 800 „ 4 „

nad 800 „ 5 „

Podpornina/mesečno 5 Din.

Pristopnina znaša enkratni mesečni znesek gornjih postavk

Ustanovnina enkrat za vselej 100 Din. Naročnina za „Odvetniško pisarno“ 2 Din.

Ad 9.

Soglasno se izvoli odbor, kakor je že bil objavljen v novemberski številki „Odvetniške pisarne“.

Ad 10.

Sprejme se predlog tovariša Moškona, da se minimalne plače izenačijo in sicer za pisarniške ravnatelje na K 4000—, perfektne strojepisne na K 2000.

Ostalemu uradništvu naj se razmeroma dosedanje plače zvišajo po uporabnosti in sposobnosti. S tem je rešena tudi pismena vloga tov. Franjo Kežman-a.

Prečita se resolucije, kakor so bile objavljene v novemberski številki „Odvetniške pisarne“ ter se sprejme soglasno vseh 10 točk.

Prihlasijo se za udeležbo jutrnjega zborovanja v Celju predsednik Gilčvert, podpredsednik Dergas, blagajnik Moškon, tajnik Cilenšek, odbornica Zinka Ferjančič ter ptujska delegatinja Nežica Goriškova.

Predsednik se nato zahvali zborovalcem, da so tako pazljivo vztrajali do konca tega važnega zborovanja, prosi odposlance iz Ptuja in Celja, da tam poročata o našem dnevnem redu ter izročita tamošnjemu članstvu naše bratske pozdrave ter zaključí občni zbor, ki je trajal nad 4 ure.

Odbor.

RAZNO.

Imenovanje članov prve delavske zbornice v Ljubljani.

Dne 24. novembra 1921 je imenoval minister za socialno politiko dr. Vekoslav Kukovec člane provizorične „Delavske zbornice“.

Kakor je v Uradnem listu z dne 20. 8. 1921, št. 99 razglašeno, je bila izdana uredba o Delavskih zbornicah z dne 21. maja 1921

Kot interesna predstavništva delavcev in nameščencev v pokrajinah izven meje prejšnje pokrajine Srbije so se ustanovile te le Delavske zbornice.

1. za Hrvatsko in Slavonijo s sedežem v Zagrebu.
2. za Slovenijo s sedežem v Ljubljani.
3. za Bosno in Hercegovino s sedežem v Sarajevu.
4. za Dalmacijo s sedežem v Splitu.
5. za Vojvodino s sedežem v Novem sadu.

S sedanjim imenovanjem se je poverilo vodstvo „Delavske zbornice“ v Sloveniji socijaldemokratom, ki so v Sloveniji najmočnejša delavska stranka.

Delavska zbornica v Ljubljani šteje 50 članov, Od teh se je imenovalo 26 članov iz predlogov socijaldemokratskih strokovnih organizacij, ostalih 24 članov pa se je imenovalo iz predlogov drugih strokovnih organizacij. V delavski zbornici bo 40 zastopnikov industrijskih in obrtnih delavcev, 10 zastopnikov pa dobe uradniki.

Od slednjih je imenovan iz predlogov strokovne organizacije odvetniških in notarskih uradnikov po Sloveniji eden zastopnik in sicer Dragotin Gilčvert, pisarniški ravnatelj v Mariboru.

O eminentni važnosti „Delavskih zbornic“ spregovorimo kaj več v eni bodočih številki.

Osebni vesti.

Dr. Karol Slokar, odvetnik v Mariboru, je otvoril odvetniško pisarno ter vstopil kot družabnik z doktorjem Karolom Koderman, odvetnikom v Mariboru na Aleksandrovi cesti.

Štefan Medved je vstopil kot pisarniški ravnatelj v pisarno dr. Koderman & dr. Slokar v Mariboru.

Dr. Boštjan Schaubach, odvetnik iz Borovlj na Koroškem, je premestil svojo odvetniško pisarno v Slovensko Bistrico.

Dr. Karol Tchebull je optiral za Avstrijsko republiko, ter se preselil v Gradec.

Dr. Diego Ziegler, koncipijent pri dr. Koderman, se je preselil iz Maribora v Gradec.

Josip Novak iz Hoč, koncipijent pri dr. Hojniku in naš član, je promoviral dne 25. novembra 1921 na Dunajski univerzi doktorjem prava. Naše čestitke!

Pisarno **dr. Osenjaka**, odvetnika v Mariboru, je kupil trgovec g. Andrej Oset, kjer je otvoril pisarno za špечиjsko trgovino.

Zabavni kotiček.

DOCTORES: Multi habent docturam, sed non doctrinam.

Et tamen creamini doctores!

o tempora, o mores.

Doctores necessitatis, h. e. sine legibus, quia necessitas non habet legem.

Ko je hotel kandidat zapustiti univerzo, ne da bi poravnal dolgovane pristojbine, mu reče predsednik izpraševalne komisije: „Nemo pro parte testatus, pro parte intestatus decedere potest“.

IZ SERVITUTNEGA PRAVA: Kandidat prestavi: „Qui iter habet, non habet actum“ z: Kdor se je za potovanje odločil, ta potovanja še ni napravil: Čisto prav gospod kandidat, odvrne naglo promotor: Qui examen habet, non habet actum.

JURIDIČNA DEFINICIJA POLJUBA. Poljub se ne more niti kot stvarno pravo, niti kot obligatio smatrati. Nekateri prištevajo poljub k družinskemu pravu. Najbolje ga je pa uvrstiti med „donatio inter vivos!“

DE MORTUIS NIL NISI BENE: A: Čegav je bil ta krasen pogreb: kdo pa je bil pokojnik? B: O mrtvih se sicer ne sme slabo govoriti, pa meni se dozdeva, da je bil pokojnik odvetnik dr. X. vitez pl. Expenzarije.

ZAKONSKO PRAVO: ali sme mož taščo žene svojega brata poročiti?

Ne! Ker je njegova lastna mati.

Listnica uredništva.

Že v prvi številki smo pozvali prejemnike našega lista „Odvetniška pisarna“, da naj vsak, ki se ne misli

naročiti na naše glasilo, isto vrne; kdor ga pa obdrži, naj plača naročnino vsaj za četrto leto.

Nekaj gg. šefov in koncipijentov pa je obdržalo prvo in drugo številko, obe pa vrnilo še le po novem letu. Ali so se ti gospodje šefi ustrašili našega poziva v drugi številki na izplačilo novoletne nagrade?

Tako postopanje dela društvu le stroške, akoravno bi iz pravnega stališča od dotičnika lahko zahtevali, da nam plača obe številki.

Sedaj pozivljamo vnovič vse naročnike, da nam nakažejo če ne celoletno vsaj četrletno naročnino, da zmoremo kriti tiskovne stroške.

Pozivljamo vse tovariše in tovarišice po mestih in trgih, da se naroče na naše glasilo, ki zastopa edino naše stanovske koristi in se poteguje v splošnem za organizacijo našega stanu.

Novi naročniki lahko dobijo vse dosedaj izišle številke.

One tovariše in tovarišice pa, ki so se na list naročili in so zvesti naši sobojevniki, pa prosimo, da agitirajo med svojimi tovariši za naročilo našega lista in za pristop k posameznim našim organizacijam.

Nabirajte tudi za tiskovni sklad, ker stroški tiska so ogromni.

Goriške tovariše prosimo in pozivljamo, da nam poročajo o tamošnjih razmerah. Pa tudi druge tovariše v Sloveniji prosimo, da nam pošljejo kaj gradiva za list. Več ko bo dopisnikov, tem zanimivejši bode naš list in njega vsebina.

Uredništvo.

Pristopivši člani. Nadalje so pristopili društvu odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru kot podporni udje gg. dr. Rudolf Ravnik, odvetnik, Maribor, dr. Ciril Kraševac, odvetniški kandidat v Mariboru, dr. Slavko Vesnik, odvetnik, Murska Sobota, ter Franjo Stupica, notar pri Sv. Lenartu.

Izstopil ni nikdo.

V slogi je moč, zato se organizirajte vsi v Vaši stanovski organizaciji!

Imenik odvetnikov v Sloveniji.

(Konec)

Maribor:

Dr. Blanke Oton,
» Boštjančič Leopold,
» Haas Henrik,
» Hojnik Fran,
» Irgolič Fran,
» Juritsch Fric,
» Jan Juro
» Juvan Alojzij,
» Koderman Karel
» Kimovec Ivan
» Komavli Danilo,
» Lašič Ferdo,

Vsi na delo!

Dr. Leskovar Josip,
» Lipold Franjo,
» Mühleisen Lothar,
» Müller Ferdo,
» Orosel Oskar,
» Osenjak Matej, (ne izvršuje)
» Pipuš Radoslav,
» Ravnik Rudolf,
» Rapoc Josip,
» Rosina Franjo,
» Sernec Vladimir,
» Škapin Karel.
» Slokar Karl

Ljutomer:

- Dr. Grossmann Karl,
» Stajnko Marko.

Murska Sobota:

- Dr. Černe Ferdo,
» Czifrak Ivan,
» Geiger Artur,
» Goljevšček Josip,
» Janč Ignacij,
» Olajos Aleksander,
» Pinter Miklos,
» Hitscher Samu,
» Sömen Lajos,
» Valyi Aleksander,
» Škerlak Vladimir,
» Vesnik Slavko.

Novo mesto:

- Dr. Ahazhizh Viktor,
» Česnik Ivo,
» Globevnik Josip,
» Ivanetič Franjo,
» Vašič Ivan,
» Garzarolli Franc.

Ormož:

- Dr. Ban Adam,
» Lovrec Franjo.

Ptuj:

- Dr. Brumen Anton,
» Fermevc Ivan,
» Fichtenau Ritt. v. Sixt,
» Gosak Anton,
» Horvat Anton,
» Horvat Tomaž,
» Jurtela Franc,
» Sadnik Rajmund,
» Šalamun Franjo,
» Senčar Matej,
» Visenjak Alojz,

Radovljica:

- Dr. Dobravec Ivan,
» Kobler Fran.
» Triller Mirko.

Rogatec:

- Dr. Leščnik Janko

Slov. Bistrica:

- Dr. Lemež Urban,
» Pučnik Josip.
» Schaubach Boštjan

Slov. Gradec:

- Dr. Bratkovič Alojzij,
» Ferdinand Pirnat.

Škofja Loka:

- Dr. Jerala Fran.

Šmarje pri Jelšah:

- Dr. Hrašovec Šandor,

Šoštanj:

- Dr. Mayer Fran.

Sevnica:

- Dr. Jesenko Rok.

Zasedeno ozemlje.

Ajdovščina:

- Lokar Artur, notar.

Cerkno:

- Dr. Gruntar Rudolf, odvetnik.

Gorica:

- Dr. Henrik Tuma, viale XXV. Maggio, odvetnik.

- Dr. Karol Podgornik, via Codelli, odvetnik.

- Dr. Fran Gabršček, Corso Verdi, 28/I., odvetnik.

- Dr. Vladimir Orel, Corso Verdi 28/I., odvetnik.

- Dr. Peter Medvešček, Corso Verdi 37/I., odvetnik.

- Karol Čibej, notar, Piazza della Vittoria.

- Dr. Pascoletto Mario, notar.

Postojna:

- Dr. Zupančič I., odvetnik.

Tolmin:

- Dr. Fabris Feliks, notar

Trst:

- Dr. Abram Josip, odvetnik, via Genova 11/I.

- Dr. Agneletto Josip, odvetnik, via Genova 11/I.

- Dr. Ferfolja Josip, odvetnik, via Fabio Filzi št. 17/I.

- Dr. Ferluga Karl, odvetnik, via S. Giovanni št. 14/II.

- Dr. Okretič Genrik, odvetnik, via Nikolo Macchiavelli 15/I.

- Dr. Matej Pretner, odvetnik, via Nicolo Macchiavelli 15/I.

- Dr. Sedmak Josip, odvetnik, via Fabio Fizi 17/I.

- Dr. Slavik Edvard, odvetnik, via Fabio Filzi 10/I.

- Dr. Stare Egon, odvetnik, via G. Mazzini 20/II.

- Dr. Vesel Gjorgje, odvetnik, via Fabio Filzi 10/I.

- Dr. Wilfan Josip, odvetnik, via XXX. Ottobre 23/I.

Nabirajte za tiskovni sklad!

Agitirajte za svoje strokovno glasilo!